

நிலத்தின் சிறப்பு எதில் ?

கதை: இ.ஜி.சுந்தர்
ஓவியம்: சீலக்

வயல்நாட்டுக் குறுநில மன்னன் கொடுங்கோலன் விற்கோ. வரிக் கொடுமையால் மக்களை வதைத்தான். துவண்டோடுக்காகக் குரவெழுப்பிய ஏனாதி பொற்கோவை நாடுகடத்தினான்.

[ஏனாதி -
படைத் தலைவன்]

காட்டுவழியில் வரும் ஓளவையார் பொற்கோவைப் பார்க்கிறார்.

பொற்கோ: பேரரசன்சோழன் கிள்ளிவளவனே புலவர் வெள்ளைக்குடி நாகனாரின் எச்சரிக்கையை ஏற்று நிலவரிநீக்கி உழவர்களின் குறைபோக்கினார்.

ஓளவை: ஆனால் இந்தச் சிற்றரசனின் ஏனாதியாகிய நீ அறிவுறுத்தியபோது சினங்கொண்டு உன்னைக் காட்டுக்குள் தள்ளியது கொடுமை.

பொற்கோ: காட்டில் இருந்துகொண்டு
மக்கள் படும் வேதனையை
எப்படி மாற்றப்போகிறேனோ?

ஔவை: மனம் தளராதே!
இங்குள்ள கானக மக்கள் மனங்களை
வளமாக்கு! ஒன்று திரட்டு!
பின்பு நல்லது நடக்கும்,

ஔவையின் அறிவுரை அவனுக்குள் புது இரத்தம் பாய்ச்சியது.
காடுவாழ் நல்லோரின் நண்பனான். அவர்கள் அவனையே
தலைவனாக்கினர்.

3

விற்கோவின் அரண்மனை. ஒற்றர் முக்கிய செய்தி கொணர்கிறார்.

ஒற்றர்: மலைநாட்டுக் குறிஞ்சியான்
நம் மீது படையெடுக்க ஏற்பாடு
செய்து வருகிறான்

விற்கோ: வறண்ட மலைநாட்டு
மாக்கள் கூட்டம் அது. இந்த
வயல்நாடன் ஒரு
நொடியில் சிதறடிப்பேன்.

அமைச்சர்: நம் படைகள் போருக்குத் தயாராக இல்லை மன்னவா!
வீரர்கள் வரிச்சமையால் சோர்ந்து போயுள்ளனர். குறிஞ்சியானின்
படையும் பெரிது.

விற்கோ: சிறுத்தைகளைச் சிறு நரிகள் கூட்டம் என்ன
செய்துவிடமுடியும்?

4

ஆனால் சோர்ந்த சிறுத்தைகளைச் சிறு நரிகள் கூட்டம் சிதறடித்தது. நாட்டையே பகைவாரிடம் இழக்கும் நிலையில் அங்கு ஓளவையார் வருகிறார்.

விற்கோ: இந்த நேரத்தில் ஏன் வந்தீர் ? உங்களுக்குத் தர எனக்கு ஏதுமில்லை.

ஓளவை: பெற வரவில்லை. தரவந்தேன். உன் வளநாட்டை வறண்ட மலைநாட்டான் வென்றுவிட்டான். காரணத்தைக்கண்டுபிடி.

விற்கோ: மருந்து தருவதை விட்டு, வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சாதீர்!

ஓளவை: மருந்து தரவே வந்தேன். மக்கள்மேல் போட்ட கடுமீ வரிச்சமையை நீக்கு. உனக்கு வெற்றியை நான் வரவழைக்கிறேன்.

5

மன்னன் போர்க்களத்திலேயே வரிநீக்கம் அறிவித்தான், வீரர்கள் உற்சாகம் அடைந்தும் படை பலம் போதவில்லை.

காட்டில்

ஓளவை: மன்னன் மனம் மாறிவிட்டான். அவளை மன்னித்து உன் படைகளுடன் சென்று உன் தாயகத்தைக் காப்பாற்ற விரைந்து செல்!

6

7

கானவர் படையுடன் சென்ற பொற்கோ, குறிஞ்சியான் படைகளை விரட்டியடித்துச் சிறைப்படவிருந்த மன்னனை மீட்டிறான்.

விற்கோ; இந்தக் கொடுக்கோலனை உன் செங்கோலால் வெற்றிகொண்டாய்! ஆட்சிக்கு உரியவன்இனி நீதான். உனக்கு நான் செலுத்தும் நன்றி இதுவே!

8

ஓளவை: உன் நாடு வளநாடு. உன்னை வெல்ல வந்தவன் மலைநாடன். உன்னைக் காக்கவந்தவன் கானாடன். நிலம் மனிதர்கள் உயர்வைத் தீர்மானிப்பதில்லை. மனிதர்களின் நல்ல உள்ளமே நிலத்தைச் சிறப்பிக்கிறது.

(அவல் - பள்ளம்
மிசை - டீமடு)

விற்கோ; இந்த உண்மையை நாளைய தலைமுறைக்கும் உணர்த்தும் வண்ணம் எளிய பாடலாக்குங்கள்.

9

ஓளவை: நாடா கொன்றோ; காடா கொன்றோ; அவலா கொன்றோ; மிசையா கொன்றோ; எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர், அவ்வழி நல்லை; வாழிய நிலனே! (புறம்:187)